

ЗАКОН О УСЛУГАМА

І ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређују се право на пословно настањивање и слобода прекограничног пружања услуга, уз гаранције високог степена безбедности и квалитета услуга, успостављање Јединствене електронске контактне тачке, права корисника услуга, административна сарадња с државама Европског економског простора (У даљем тексту ЕЕП), надзор над спровођењем овог закона, и друга питања од значаја за право на пословно настањивање и слободу прекограничног пружања услуга.

Значење појединих израза

Члан 2.

Поједини изрази који се користе у овом закону имају следеће значење:

- 1) пословно настањивање је стварно обављање услужне привредне делатности, без временског ограничења и путем сталне инфраструктуре;
- 2) седиште је место из кога се стварно управља привредном делатношћу пружаоца услуге;
- 3) држава седишта је држава у којој се налази седиште пружаоца услуга, што може да буде Република Србија или држава ЕЕП;
- 4) држава ЕЕП је држава чланица Европског економског простора;
- 5) пружање услуга је самостална услужна привредна делатност која се по правилу обавља уз накнаду;
- 6) пружање мешовите услуге састоји се од најмање две различите самосталне услужне привредне делатности, које пружалац услуга обавља самостално, односно које заједно обављају два или више пружалаца услуга;
- 7) пружалац услуге је држављанин Републике Србије или државе ЕЕП, односно правно лице са седиштем у Републици Србији или држави ЕЕП, које пружа или нуди пружање услуге;
- 8) корисник услуге је држављанин Републике Србије или државе ЕЕП, односно правно лице са седиштем у Републици Србији или држави ЕЕП, које користи или има намеру да користи услугу, у било које сврхе;
- 9) прекогранично пружање услуге је пружање услуге у Републици Србији или у држави ЕЕП, када пружалац услуге није пословно настањен на територији државе у којој се услуга пружа;
- 10) прекогранично коришћење услуге је коришћење услуге у Републици Србији или у држави ЕЕП, када пружалац услуге није пословно настањен на територији државе у којој се услуга пружа;
- 11) орган јавне власти је државни орган, орган државне управе, орган аутономне покрајине, орган јединице локалне самоуправе, лице којем је поверено јавно овлашћење, професионално или струковно удружење или организација, који уређује или надзире пружање или коришћење услуга односно спроводи поступак за добијање сагласности;

12) поступак за добијање сагласности је поступак пред органом јавне власти у којем се пружаоцу односно кориснику услуге издаје дозвола, одобрење или други правни акт неопходан за обављање услуге односно за њено коришћење, укључујући дозволе, одобрења и друге правне акте којима је условљена регистрација или добијање сагласности за обављање одређене услужне делатности;

13) услов за добијање сагласности је сваки услов за пружање или коришћење услуге, који произлази из закона, подзаконског општег акта Републике Србије, општег акта аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе, општег акта организације којој су поверена јавна овлашћења, општег акта професионалног или струковног удружења или организације, али не и услов који произлази из колективног уговора;

14) јавни интерес је општи друштвени интерес, укључујући: јавни поредак, јавну безбедност, јавну заштиту, јавно здравље, очување финансијске равнотеже система социјалне заштите, заштиту потрошача, корисника услуга и радника, поштовање начела савесности и поштења у пословним односима, спречавање преварног поступања, заштиту животне средине и здравља животиња, заштиту интелектуалне својине, очување историјске и културне баштине, циљеве социјалне и културне политике;

15) значење израза регулисана професија одређено је законом којим се домаће право усаглашава с прописима Европске уније о признавању професионалних квалификација;

16) пословна комуникација је сваки облик комуникације у циљу промовисања робе, услуга или пословног угледа правног или физичког лица које се бави привредном делатношћу или регулисаном професијом, с изузетком:

- а) давања информација које омогућавају непосредан приступ делатности овог лица, као што су информације о његовој електронској адреси или адреси електронске поште, и
- б) давања независно прикупљених информација о роби, услугама или пословном угледу овог лица, нарочито када се то чини без накнаде;

17) услуга од општег економског интереса је услуга чији квалитет, услове пружања или цену уређује, надзире или контролише орган јавне власти, у циљу заштите јавног интереса, по правилу због велике вредности почетних улагања, ограничености ресурса за њено пружање, одрживог развоја, друштвене солидарности и уједначеног регионалног развоја;

18) ИМИ систем је информациони систем за административну сарадњу и електронску размену података између надлежних органа држава ЕЕП у областима као што су услуге, електронска трговина, професионалне квалификације, права пацијената у прекограничној здравственој заштити, и друго.

Примена закона

Члан 3.

Овај закон примењује се на услуге које држављани Републике Србије или државе ЕЕП односно правна лица са седиштем у Републици Србији или држави ЕЕП пружају на територији Републике Србије, као и на услуге које држављани Републике Србије односно правна лица са седиштем у Републици Србији пружају на територији држава ЕЕП.

Одредбе овог закона не односе се на:

- 1) начин на који су дефинисане и уређене услуге од општег економског интереса, нити на либерализацију пружања тих услуга;
- 2) приватизацију правних лица која пружају услуге;

- 3) остваривање људских и мањинских права;
 - 4) право на преговарање о закључењу и закључење колективног уговора и права из колективних уговора;
 - 5) начин на који су уређени радни односи, безбедност и здравље на раду, социјална заштита, опорезивање;
 - 6) област кривичног права;
 - 7) одређивање меродавног права;
 - 8) мере којима се штити или унапређује културна или језичка разноврсност или медијски плурализам;
 - 9) укидање монопола у пружању услуга и на државну помоћ.
- Одредбе овог закона не примењују се на:
- 1) услуге од општег интереса;
 - 2) финансијске услуге;
 - 3) услуге електронских комуникација, те електронске комуникационе мреже и припадајућа средства;
 - 4) услуге у области саобраћаја, укључујући ваздушни, железнички и друмски саобраћај, јавни градски превоз и такси, превоз санитарним возилом и возилом хитне медицинске помоћи, те аеродромске и лучке службе;
 - 5) услуге привременог запошљавања;
 - 6) послове здравствене заштите који обухватају спровођење мера за очување и унапређење здравља грађана, спречавање, сузбијање и рано откривање болести, повреда и других поремећаја здравља и благовремено и ефикасно лечење и рехабилитацију, а обавља их здравствени радник у здравственој установи или приватној пракси;
 - 7) аудиовизуелне услуге, укључујући телевизијско и радијско емитовање и биоскопске пројекције;
 - 8) приређивање игара на срећу;
 - 9) услуге приватног обезбеђења;
 - 10) услуге социјалне заштите, које пружају установе социјалне заштите и други субјекти у социјалној заштити у складу са законом, као и делатност удружења основаних ради остваривања хуманитарних циљева;
 - 11) вршење пренетих или поверених јавних овлашћења, укључујући јавнобележничку делатност и послове извршитеља.

Однос према другим законима

Члан 4.

Прописи којима се уређују право на пословно настањивање и слобода прекограничног пружања услуга усклађују се с овим законом.

Одредба става 1 овог члана не односи се на законе којима се домаће право усаглашава с прописима Европске уније о: упућеним радницима у услужним делатностима; аудиовизуелним услугама; признавању стручних квалификација; или примени прописа о социјалном осигурању на раднике, samozапослена лица и њихове породице.

Доказивање испуњености услова за добијање сагласности

Члан 5.

Када се у поступку за добијање сагласности од пружаоца услуга захтева да одређеном исправом односно документом докаже испуњеност услова за добијање

сагласности, орган јавне власти дужан је да прихвати сваку исправу односно документ из државе ЕЕП који служе у исте сврхе односно из којих јасно произлази да је дати услов испуњен.

Орган јавне власти не може да захтева од пружаоца услуге да достави оригинал, оверену копију или оверени превод исправе односно документа из става 1 овог члана, осим када за то постоји јавни интерес.

Орган јавне власти може да захтева од пружаоца услуге да достави *неоверени* превод исправе односно документа из става 1 овог члана на језик који је у службеној употреби у Републици Србији.

Одредбе овог члана се не примењују на: доказивање испуњености услова за признавање страних стручних квалификација, доказивање испуњености услова за учешће у поступку јавне набавке, доказивање испуњености законом прописаних услова за упис у привредни регистар, доказивање уписа адвоката у одговарајући именик односно регистар у матичној држави.

II ЈЕДИНСТВЕНА ЕЛЕКТРОНСКА КОНТАКТНА ТАЧКА

Успостављање Јединствене електронске контактне тачке

Члан 6.

Јединствена електронска контактна тачка (у даљем тексту: ЈЕКТ) је државни електронски сервис на српском и енглеском језику, путем којег органи јавне власти Републике Србије размењују информације међу собом и с надлежним органима држава ЕЕП, а сва заинтересована лица могу бесплатно да се обавесте о условима и поступцима за остваривање права на пословно настањивање односно за добијање сагласности за пружање услуга у Републици Србији и државама ЕЕП.

Министарство надлежно за послове државне управе који се односе на функционисање тржишта и промет услуга (у даљем тексту: надлежно министарство) образује организациону јединицу у своме саставу која успоставља ЈЕКТ и њиме управља.

Надлежно министарство се стара да ЈЕКТ буде ажуран, прегледан, јасан и једноставан за коришћење. Органи јавне власти су дужни да надлежном министарству благовремено доставе потпуне податке из свог делокруга који су од значаја за ажурност ЈЕКТ-а.

Надлежно министарство и органи јавне власти старају се да сва заинтересована лица могу електронским путем преко ЈЕКТ-а поуздано и лако да прибаве све обрасце и документа те да предузму све радње у циљу испуњавања услова односно спровођења поступка за остваривање права на пословно настањивање односно добијање сагласности за пружање услуга у Републици Србији.

Одредба става 4. овог члана не односи се на услове чија се испуњеност мора непосредно проверити прегледом просторија или опреме за пружање услуга или проценом способности или личног интегритета пружаоца услуга или одговорних лица ако је пружалац услуге правно лице.

Поступак прикупљања и размене података између органа јавне власти и надлежног министарства преко ЈЕКТ-а уређује влада посебним прописом.

Дужност обавештавања

Члан 7.

Надлежно министарство је дужно да пружаоцима и корисницима услуга омогући да преко ЈЕКТ-а лако приступе тачним и потпуним информацијама о:

1) условима које пружаоци услуга морају да испуне у Републици Србији, а нарочито о условима и поступцима за остваривање права на пословно настањивање и прекогранично пружање услуга;

2) органима јавне власти који обављају послове од значаја за функционисање тржишта и промет услуга, њиховим надлежностима те начину на који пружалац односно корисник услуге ступа у непосредан контакт с њима;

3) начину и условима за упис односно остваривање увида у јавне регистре и базе података о услугама и пружаоцима услуга;

4) правним средствима и поступцима за остваривање и заштиту права пружалаца односно корисника услуга;

5) организацијама и удружењима која пружају практичну помоћ пружаоцима односно корисницима услуга те начину на који пружалац односно корисник услуге ступа у непосредан контакт с њима.

Надлежно министарство и органи јавне власти старају се да пружаоци и корисници услуга преко ЈЕКТ-а на властити упит могу да се обавесте код надлежног органа јавне власти о устаљеном тумачењу и примени прописа од значаја за пословно настањивање односно пружање услуга, те да добију једноставна општа упутства за поступање у складу с тим прописима.

Орган јавне власти је дужан да пружи опште информације о устаљеном тумачењу и примени одговарајућих прописа, а не правне савете у појединачним случајевима.

Орган јавне власти је дужан да најкасније у року од петнаест дана од пријема упита пружаоцу односно кориснику услуга преко ЈЕКТ-а достави обавештење односно упутство из ст. 1. и 2. овог члана, укључујући обавештење о томе да је упит без основа или погрешно формулисан.

III ПРАВО ПРУЖАЛАЦА УСЛУГА НА ПОСЛОВНО НАСТАЊИВАЊЕ

Право на пословно настањивање

Члан 8.

Пружаоци услуга имају право на пословно настањивање у Републици Србији.

Обављање услужне привредне делатности може се условити добијањем сагласности у поступку пред органом јавне власти само из разлога заштите јавног интереса и уз поштовање принципа сразмерности и недискриминације.

Поступак за добијање сагласности уређује се и води у складу с принципима законитости, заштите права грађана и заштите јавног интереса, ефикасности и економичности, правилног и потпуног утврђивања одлучних чињеница, двостепености у решавању, правноснажности и пружања помоћи странци.

Услови за добијање сагласности

Члан 9.

Услови за добијање сагласности за пружање услуга спречавају самовољно поступање органа јавне власти пред којим се води поступак; прописују се у циљу

заштите јавног интереса и у складу с принципима сразмерности, недискриминације, јавности и транспарентности; те морају да буду општи, објективни, унапред објављени, лако доступни, јасни и једнозначни.

Пружаоцу услуга могу да се ставе на терет само разумни стварни трошкови спровођења поступка за добијање сагласности. Поступак за добијање сагласности не сме да одвраћа пружаоце услуга од обављања услужних делатности, нити да одлаже или компликује пружање услуга без основаног разлога.

У поступку за добијање сагласности не може се захтевати да пружалац услуге поново испуни услове из става 1., ако је већ једном испунио исте или по сврси битно сличне услове у Републици Србији или у држави ЕЕП. Претходна испуњеност услова доказује се у складу с одредбама члана 5. овог закона.

Услов за добијање сагласности за пружање услуга не сме да буде дискриминаторан у погледу стварног или регистрованог седишта односно држављанства или пребивалишта пружаоца услуге, његових оснивача, чланова или запослених.

Од пружаоца услуге не може да се захтева да има регистровано или стварно седиште односно да буде члан професионалног или струковног удружења или организације само у једној држави ЕЕП; да му примарно седиште буде у Републици Србији; нити да је раније обављао односно био регистрован за обављање предметне услужне делатности у Републици Србији.

Давање сагласности не може да се услови ни:

- 1) постојањем реципроцитета с државом ЕЕП у којој пружалац услуге има седиште односно чији је држављанин;
- 2) економском оправданошћу давања сагласности у конкретном случају;
- 3) закључивањем уговора о осигурању од професионалне одговорности с домаћим осигуравачем;
- 4) прибављањем гаранције код домаће банке.

У поступку за добијање сагласности за пружање услуга не може се тражити мишљење професионалног или струковног удружења чији су чланови стварни или потенцијални конкуренти пружаоца услуге.

Важење сагласности за пружање услуга

Члан 10.

Сагласност за пружање услуга издаје се без просторних и временских ограничења.

Сагласност из става 1 овог члана укључује и могућност оснивања зависних друштава и образовања огранака.

Пружалац услуге је дужан да у року од седам дана обавести ЈЕКТ о оснивању зависног друштва у циљу обављања услужне делатности за коју је добио сагласност, као и о томе да више не испуњава неки од услова за добијање сагласности.

Просторно важење сагласности за пружање услуга може се законом ограничити ако то налаже јавни интерес.

Временско важење сагласности за пружање услуга може се законом ограничити у следећим случајевима:

- 1) када је неопходна редовна провера испуњености услова за добијање сагласности за пружање услуга, а континуирана испуњеност тих услова гарантује пружаоцу услуга да ће му сагласност бити обновљена;
- 2) када јавни интерес налаже да се ограничи број овлашћених пружалаца одређене услуге, према одредбама члана 11. овог закона;

3) када јавни интерес налаже да важење сагласности буде временски ограничено.

Не сматра се да је сагласност за пружање услуга временски ограничена ако се може обновити бесплатно и без поновне провере испуњености услова.

Не сматра се да је сагласност за пружање услуга временски ограничена ако је прописан рок у којем је пружалац услуга дужан да почне да обавља услужну делатност пошто је добио сагласност.

Јавни позив

Члан 11.

Када ограниченост природних ресурса или техничких капацитета за обављање одређене услужне делатности налаже да број овлашћених пружалаца буде ограничен, сагласност за пружање услуге добија се у транспарентном и непристрасно спроведеном поступку по јавном позиву.

Сагласност за пружање услуге која је добијена у поступку по јавном позиву ограничена је временски и не може се обновити без спровођења поступка из става 1 овог члана. Учесници у поступку по јавном позиву су равноправни, а сагласност коју су раније имали не може им се рачунати као предност.

Приликом утврђивања општих критеријума за давање сагласности на основу јавног позива орган јавне власти води рачуна о јавном интересу.

Министар надлежан за послове државне управе који се односе на предметну услужну делатност доноси правилник којим се прописују правила поступка по јавном позиву из става 1 овог члана.

Општење с органима јавне власти и рок за одлучивање

Члан 12.

За пријем поднесака у поступку за добијање сагласности надлежни су орган јавне власти пред којим се води поступак и надлежно министарство преко ЈЕКТ-а. Надлежно министарство је дужно да захтев за добијање сагласности и остале поднеске које је примило преко ЈЕКТ-а проследи органу јавне власти без одлагања а најкасније следећег радног дана.

Прималац је дужан да подносиоцу без одлагања потврди пријем поднеска. Надлежно министарство је дужно да потврди и да је поднесак који је примљен преко ЈЕКТ-а прослеђен надлежном органу јавне власти.

Заједно с потврдом да је примио захтев за добијање сагласности, орган јавне власти односно надлежно министарство преко ЈЕКТ-а дужно је да подносиоца захтева обавести о:

- 1) року за одлучивање по том захтеву,
- 2) правним лековима на које подносилац захтева има право,
- 3) правним последицама пропуштања органа јавне власти да о захтеву одлучи у року.

Ако поднесак има формални недостатак који спречава да се по њему поступи или је неразумљив или непотпун, орган јавне власти односно надлежно министарство преко ЈЕКТ-а дужно је да без одлагања обавести подносиоца захтева о потреби да уреди поднесак, и о томе да рок за одлучивање тече тек од достављања уредног захтева.

Одлука о захтеву за добијање сагласности без одлагања се доставља подносиоцу захтева, без обзира на то да ли је захтев поднет непосредно органу јавне власти или надлежном министарству преко ЈЕКТ-а.

Орган јавне власти је дужан да у року од 30 дана од дана пријема одлучи о уредном захтеву за добијање сагласности. У сложеним случајевима орган јавне власти може да продужи овај рок, и то само једном и највише за 30 дана. Одлука о продужењу рока за одлучивање производи правно дејство ако је достављена подносиоцу захтева пре него што је истекао рок који се продужава.

Ако орган јавне власти пропусти рок за одлучивање, сматра се да је захтев за добијање сагласности усвојен у целини. Супротно се може прописати само законом, када то налаже јавни интерес.

IV СЛОБОДА ПРЕКОГРАНИЧНОГ ПРУЖАЊА УСЛУГА

Принцип слободног прекограничног пружања услуга

Члан 13.

Прекогранично пружање услуга је слободно.

Прекогранично пружање услуге може се законом ограничити само ако је то неопходно за заштиту јавног поретка, јавне безбедности, јавног здравља или животне средине од стварне и озбиљне опасности.

Ограничење из става 2 овог члана прописује се и тумачи у складу с принципима:

- 1) недискриминације по основу државе седишта односно држављанства пружаоца или корисника услуге;
- 2) сразмерности циљевима ради којих је прописано.

Изричита забрана одређених ограничења слободе прекограничног пружања услуга

Члан 14.

Прекогранично пружање услуга не може се условити:

- 1) пословним настањивањем на територији Републике Србије;
- 2) добијањем сагласности од органа јавне власти, уписом у привредни регистар или чланством у професионалном или струковном удружењу или организацији у Републици Србији, осим када је то предвиђено прописом којим се домаће право усаглашава с правом Европске уније;
- 3) поседовањем исправе на основу које се утврђује идентитет, коју издаје орган јавне власти у Републици Србији.

Пружаоцу услуге који нема седиште у Републици Србији не може се забранити да успостави односно користи инфраструктуру потребну за обављање предметне услужне делатности.

Посебни услови у погледу опреме и потрошног материјала за обављање услужне делатности прописују се само ако су неопходни за заштиту јавног здравља односно за спровођење или унапређење безбедности и здравља на раду.

Прекогранично пружање услуга на територији Републике Србије не може се отежавати односно онемогућавати мерама или прописима који подстичу кориснике услуга да услуге прибављају од пружалаца услуга са седиштем на територији Републике Србије.

Прекогранично обављање услужних делатности samozапослених физичких лица не може се условити заснивањем радног односа. Слобода прекограничног пружања услуга samozапослених лица не може се нарушавати прописима који ограничавају њихову уговорну способност.

Изузеци од начелне забране ограничења слободе прекограничног пружања услуга

Члан 15.

Одредбе чл. 13. и 14. овог закона не примењују се на:

- 1) услугу која је посебним законом одређена као услуга од општег економског интереса, под условом да је тим законом јасно и прецизно одређен предмет дате услуге (предмет обавезе пружаоца услуге према њеном кориснику), као и јавни интерес за њено обављање, нарочито у делатностима поштанских услуга, снабдевања електричном енергијом, гасом и водом, одводњавања и третмана отпада;
- 2) обављање послова извршитеља;
- 3) улазак и боравак држављана трећих држава на територији Републике Србије;
- 4) ауторска и сродна права;
- 5) законску јавнобележничку форму одређених правних послова и изјава;
- 6) регистрацију возила која су предмет лизинга односно дугорочног закупа по основу уговора закљученог изван Републике Србије;
- 7) меродавно право за уговорне и вануговорне обавезе;
- 8) питања уређена законима којима се домаће право усаглашава с посебним прописима Европске уније о:

- (1) упућивању радника у услужним делатностима;
- (2) заштити података о личности;
- (3) социјалном осигурању радника, samozапослених лица и њихових породица;
- (4) слободи обављања адвокатске делатности;
- (5) посебним административним условима за слободно кретање лица;
- (6) слободи прекограничног бављења регулисаним професијама, укључујући случајеве када је домаћим прописима, у складу с правом Европске уније, предвиђено да предметну услужну делатност, због њене природе, обављају само лица која испуњавају услове за бављење одговарајућом регулисаном професијом;
- (7) надзору и контроли транспорта отпада;
- (8) ревизији финансијских извештаја.

Појединачни случајеви

Члан 16.

У изузетним случајевима, када прети стварна и озбиљна опасност по јавно здравље или животну средину, држављанину државе ЕЕП односно правном лицу са седиштем у држави ЕЕП може се ограничити слобода пружања услуга на територији Републике Србије, покретањем поступка и изрицањем мере у складу са законом ради спречавања или отклањања дате опасности.

Мера из става 1. овог члана мора да буде сразмерна опасности која прети.

Изриче се под условом да:

- 1) на нивоу Европске уније није извршено усклађивање прописа о безбедности услуге о којој је реч;
- 2) изречена мера обезбеђује ефикаснију заштиту од мере која се може предузети по праву државе седишта пружаоца услуге;
- 3) држава седишта пружаоца услуге није предузела никакве мере или су мере које је предузела недовољне за отклањање опасности која прети.

Орган јавне власти може да изрекне меру из става 1. овог члана само ако је претходно окончан поступак узајамне помоћи из члана 17. овог закона.

Одредба става 3. овог члана не примењује се на поступак пред судом.

Поступак узајамне помоћи

Члан 17.

Пре него што изрекне меру из члана 16. став 1. овог закона, орган јавне власти дужан је да захтева од надлежног органа државе седишта пружаоца услуге да предузме мере ради спречавања или отклањања опасности која прети, те да му без одлагања достави све потребне податке о пружаоцу услуге, предметној услузи и околностима датог случаја.

Када орган јавне власти Републике Србије прими захтев из става 1. овог члана у вези с пружаоцем услуге са седиштем у Републици Србији, дужан је да надлежном органу државе ЕЕП без одлагања достави све тражене податке, те да га обавести о изреченим мерама односно о мерама које могу да се изрекну по праву Републике Србије.

Пре него што изрекне меру из члана 16. став 1. овог закона, а пошто прими обавештење из става 1 овог члана, орган јавне власти дужан је да обавести надлежни орган државе седишта пружаоца услуге и Европску комисију о разлозима због којих сматра да:

1) мера коју је предузела држава седишта пружаоца услуге, односно мера која може да се предузме по њеном праву, није адекватна;

2) мера која може да се изрекне по праву Републике Србије испуњава услове из члана 16. став 2. овог закона.

Орган јавне власти може да изрекне меру из члана 16. став 1. овог закона по истеку рока од 15 дана од када су држава седишта пружаоца услуге и Европска комисија примиле обавештење из става 3. овог члана. Орган јавне власти дужан је да поступи по одлуци Европске комисије којом се утврђује да мера која може да се изрекне по праву Републике Србије није у складу с прописима Европске уније те захтева од Републике Србије да се уздржи од изрицања односно да обустави спровођење поменуте мере.

У хитним случајевима, када прети непосредна и нарочито велика опасност по јавно здравље или животну средину, орган јавне власти може да изрекне меру из члана 16. став 1. овог закона пре окончања поступка узајамне помоћи.

У случају из става 5. овог члана орган јавне власти је дужан да без одлагања обавести Европску комисију и надлежни орган државе седишта пружаоца услуге о изреченој мери и разлозима због којих сматра да се ради о хитном случају.

V ПРАВА КОРИСНИКА УСЛУГА

Слободно коришћење услуга и право на обавештеност

Члан 18.

Корисници услуга слободно и под једнаким условима користе услуге на територији Републике Србије.

Корисници услуга имају право на обавештеност о општим условима под којима се у државама ЕЕП пружају и користе услуге, ради доношења разумних економских одлука о прекограничном коришћењу услуга.

Забрана дискриминације

Члан 19.

Забрањена је дискриминација корисника услуга по основу:

- 1) државе седишта односно држављанства, пребивалишта или боравишта самог корисника;
- 2) државе седишта односно држављанства пружаоца, чију услугу користи или намерава да користи.

Прекогранично коришћење услуге не може да се услови добијањем сагласности од органа јавне власти, односно давањем изјаве пред тим органом, осим ако се исто захтева за коришћење те услуге када је пружалац услуге пословно настањен у Републици Србији.

Забрањено је да се кориснику услуге онемогући или отежа добијање финансијске помоћи за прибављање одређене услуге, на основу чињенице што пружалац услуге нема седиште у Републици Србији, односно на основу места пружања дате услуге.

Општи услови пословања пружаоца услуге могу да садрже посебне услове за коришћење услуга с обзиром на држављанство, пребивалиште или боравиште корисника услуге само ако за то постоје оправдани разлози.

Дужност обавештавања

Члан 20.

Надлежно министарство из члана 6. став 2. овог закона дужно је да корисницима услуга омогући да на сопствени захтев преко ЈЕКТ-а лако приступе тачним и потпуним информацијама од значаја за прекогранично коришћење услуга.

Информације из става 1. овог члана односе се на:

- 1) услове које пружаоци услуга морају да испуне у држави ЕЕП, а нарочито услове који се односе на заштиту потрошача;
- 2) правна средства и поступке за остваривање и заштиту права корисника услуга када пружалац услуге нема седиште у Републици Србији;
- 3) организације и удружења која пружају практичну помоћ корисницима услуга у државама ЕЕП, те начин на који корисник услуге ступа у непосредан контакт с њима.

Надлежно министарство из члана 6. став 2. овог закона прибавља информације од значаја за прекогранично коришћење услуга у поступку административне сарадње с надлежним органима држава ЕЕП из члана 29. овог закона.

VI БЕЗБЕДНОСТ И КВАЛИТЕТ УСЛУГА

Обавезно предуговорно обавештавање корисника услуге

Члан 21.

У циљу одржавања и унапређења безбедности и квалитета услуга, пружалац услуге дужан је да кориснику услуге благовремено и на јасан, прегледан, потпун и приступачан начин стави на располагање податке из члана 22. овог закона.

Пружалац услуге је дужан да обавезу из става 1. овог члана изврши пре закључења уговора, односно пре почетка пружања услуге ако се уговор не закључује у писаној форми.

Пружалац услуге извршава обавезу из става 1. овог члана на један од следећих начина:

1) стављањем на располагање кориснику услуге података из члана 22. овог закона на месту закључења уговора, односно на месту пружања услуге ако се уговор не закључује у писаној форми, тако да му буду лако доступни;

2) предајом кориснику услуге информационог материјала који садржи детаљан опис услуге, све податке из члана 22. као и податак из члана 23. став 1. тач. 5) и 6) овог закона;

3) достављањем кориснику услуге електронске адресе на којој су лако доступни сви подаци из члана 22. овог закона.

Ако пружалац услуге не испуни обавезу из става 1. овог члана, корисник услуге може да захтева поништење уговора. Право да се захтева поништење уговора престаје истеком једне године од његовог закључења.

Предмет обавезног предуговорног обавештавања

Члан 22.

Пружалац услуге дужан је да кориснику услуге стави на располагање следеће податке:

1) име пружаоца услуге, статус, правна форма, адреса седишта, адреса за пријем поште, број телефона и, по могућности, број факса и адреса за пријем електронске поште;

2) ако је пружалац услуге уписан у јавни регистар, назив регистра и матични број, односно други податак за поуздану идентификацију пружаоца услуге у том регистру;

3) ако се за пружање дате услуге захтева сагласност органа јавне власти, основни подаци о том органу или ЈЕКТ-у, њиховим надлежностима, те начину на који се ступа у непосредан контакт с њима;

4) ако је пружалац услуге порески обвезник пореза на додату вредност, његов порески идентификациони број;

5) за регулисане професије, професионална или стручна квалификација пружаоца услуге и држава у којој је стечена односно призната, те професионално или струковно удружење или организација код којих је пружалац услуге уписан у именик односно регистар;

6) општи услови пословања пружаоца услуге, ако постоје;

7) уговарање меродавног права или надлежности суда односно арбитраже, ако је предвиђено;

8) гаранција, ако постоји;

9) цена услуге, ако је унапред одређена;

10) основна обележја услуге, ако нису очигледна;

11) опасна својства услуге из члана 24, став 1. овог закона;

12) ако пружалац услуге има законску обавезу да се осигура од професионалне одговорности, односно да кориснику услуге пружи одговарајуће средство обезбеђења, основни подаци о осигуравачу односно даваоцу обезбеђења, те начину на који се ступа у непосредан контакт с њима;

13) начину на који корисник услуге може да изјави рекламацију у случају да услуга која му је пружена није саобразна ономе што је уговорено, те поступку решавања по рекламацији.

На поступак решавања по рекламацији из члана 22. став 1. тачка 13) овог закона сходно се примењују одредбе закона којим се уређује заштита потрошача.

Предуговорно обавештавање на захтев корисника

Члан 23.

Пружалац услуге дужан је да кориснику услуге на његов захтев стави на располагање и следеће податке:

- 1) цена услуге коју пружалац нема у редовној понуди, али у оквиру своје делатности може да је пружи на захтев корисника услуге;
- 2) ако цена не може да се утврди унапред, начин на који корисник услуге може поуздано да је израчуна;
- 3) за регулисане професије, општи акти којима је дата регулисана професија уређена у земљи седишта пружаоца услуге, те начин на који се приступа тим актима;
- 4) кодификована правила струке и кодекс професионалне етике који обавезују пружаоца услуге, те електронска адреса на којој су доступни, уз навођење језика на којем су расположиви;
- 5) мешовите услуге које пружалац услуга такође обавља а које су непосредно повезане с предметном услугом, други пружаоци с којима их обавља, те предузете мере за спречавање сукоба интереса;
- 6) основни подаци о вансудском решавању спорова при професионалном, струковном или трговачком удружењу или организацији у коју је учлањен пружалац услуга, односно према кодификованим правилима струке или кодексу професионалне етике који га обавезују, те начин на који се приступа детаљним подацима о томе;
- 7) друге информације о својствима услуге коју пружалац нуди.

Обавезно осигурање од одговорности

Члан 24.

Када одређена услужна делатност при нормалном обављању непосредно изазива повећану опасност од смрти, телесне повреде или оштећења здравља корисника услуге или трећег лица, или прети да озбиљно наруши имовинско стање корисника услуге, пружалац услуге дужан је да закључи уговор о обавезном осигурању од одговорности или да пружи довољно обезбеђење за обавезу накнаде штете.

Влада утврђује листу услуга које се сматрају опасним у смислу става 1. овог члана.

При остваривању права на пословно настањивање у Републици Србији, сматра се да је пружалац услуге са седиштем у држави ЕЕП испунио обавезу из става 1. овог члана, ако се већ осигурао од одговорности односно дао довољно средство обезбеђења у држави ЕЕП. Постојање осигурања од одговорности односно довољног обезбеђења пружалац услуге може да доказује исправом која му је издата у држави ЕЕП, у складу с одредбама члана 5. овог закона.

Ако осигурање односно средство обезбеђења које пружалац услуге са седиштем у држави ЕЕП већ има, само делимично покрива ризик одговорности за штету од опасне услуге, дужан је да пружи довољно обезбеђење за ризик који није покривен.

Јемство по судској одлуци

Члан 25.

Када суд у извршном поступку обавезе пружаоца услуге са седиштем у држави ЕЕП да обезбеди испуњење своје обавезе, дужан је да прихвати довољно средство обезбеђења из државе ЕЕП.

Пословна комуникација регулисаних професија

Члан 26.

Лице које се бави регулисаном професијом има право да промовише своје услуге и добар пословни углед, у складу с правилима струке и професионалне етике, на начин који одговара природи дате регулисане професије, чувајући пословну тајну и достојанство, самосталност и независност своје професије.

Када то налаже јавни интерес, пословна комуникација лица која се баве одређеном регулисаном професијом може да се ограничи правилима струке односно кодексом професионалне етике, на сразмеран и недискриминаторан начин.

Прописи којима се уређује пословна комуникација регулисане професије усклађују се с овим законом.

Мешовите услуге

Члан 27.

Пружање мешовитих услуга је слободно.

Лица која се баве регулисаним професијама, као и лица која обављају послове акредитације, издавања сертификата, техничког надзора, испитивања или тестирања, могу да учествују у пружању мешовитих услуга под следећим условима:

1) да не постоји сукоб интереса односно неспојивост лица која заједно пружају мешовиту услугу;

2) да је осигурана самосталност и независност услужне делатности за коју је законом прописано да је самостална и независна;

3) да су правила струке и професионалне етике, а нарочито правила о професионалној тајни, која обавезују пружаоце мешовите услуге међусобно усклађена.

Слободно пружање мешовитих услуга може да се ограничи законом, на сразмеран и недискриминаторан начин, ради поштовања услова из става 2. овог члана.

Политика квалитета и безбедности услуга

Члан 28.

Република Србија предузима мере и активности ради остваривања дугорочног циља обезбеђења системских услова за унапређење безбедности и квалитета услуга које се пружају на њеној територији, као што су:

1) мере и активности којима подстиче пружаоце услуга да самостално одржавају и унапређују квалитет својих услуга, тако што приступају системима независне сертификације, односно доносе повеље квалитета или приступају таквим повељама;

2) обавештавање пружалаца и корисника услуга, на приступачан и поуздан начин, о значењу и условима за добијање различитих ознака квалитета у услужним делатностима;

3) мере и активности којима подстиче професионална и струковна удружења и организације, као и удружења и савезе удружења за заштиту потрошача, на сарадњу с професионалним, струковним и потрошачким организацијама из држава ЕЕП, ради контроле, очувања и унапређења безбедности и квалитета услуга;

4) мере и активности којима подстиче развој система независног оцењивања квалитета услуга и сертификације пружалаца услуга.

VII АДМИНИСТРАТИВНА САРАДЊА

Обавеза административне сарадње

Члан 29.

У циљу контроле, очувања и унапређења квалитета и безбедности услуга, као и надзора над понашањем пружалаца услуга у правном промету, Република Србија приступа ИМИ систему за административну сарадњу и електронску размену података с државама ЕЕП.

Органи јавне власти Републике Србије дужни су да путем ИМИ система сарађују с надлежним органима држава ЕЕП, а нарочито да:

- 1) размењују податке од значаја за контролу, очување и унапређење квалитета и безбедности услуга с надлежним органима држава ЕЕП;
- 2) учествују у поступку узајамне помоћи из члана 17. овог закона;
- 3) на образложени захтев надлежног органа државе ЕЕП у разумном року доставе податке о пружаоцу услуге или о услузи;
- 4) на образложени захтев надлежног органа државе ЕЕП у разумном року спроведу инспекцијски или други облик надзора или контроле у складу са законом;
- 5) обавесте без одлагања надлежни орган државе ЕЕП о препрекама за поступање по примљеном захтеву, ради даље сарадње на отклањању тих препрека;
- 6) омогуће надлежним органима државе ЕЕП увид у регистре пружалаца услуга под условима који важе за домаће органе јавне власти;
- 7) обавесте Европску комисију о томе да надлежни орган државе ЕЕП не испуњава обавезу сарадње у оквиру ИМИ система.

Орган јавне власти дужан је да информације које је добио путем ИМИ система користи само у оне сврхе за које их је захтевао.

Министарство надлежно за послове државне управе који се односе на функционисање тржишта и промет услуга (у даљем тексту: Национални координатор) обавља послове координације рада органа јавне власти Републике Србије у ИМИ систему.

Спровођење административне сарадње и електронске размене података с државама ЕЕП путем ИМИ система, а нарочито сарадњу у вези с надзором над пружањем услуга и предузимањем мера упозорења, као и рад Националног координатора, уређује Влада посебним прописом.

Сарадња и размена података из става 1. овог члана уређује се и обавља у складу са законом којим се домаће право усаглашава с правом Европске уније у области заштите података о личности.

Надзор над пружаоцима услуга са седиштем у Републици Србији

Члан 30.

Органи јавне власти Републике Србије у складу са законом врше надзор и контролу пословања пружалаца услуга са седиштем у Републици Србији, укључујући њихово прекогранично пружање услуга, као и случајеве када пословање ових лица у Републици Србији прети да изазове или је изазвало штету у држави ЕЕП.

Када надзор и контрола из става 1. овог члана подразумева предузимање материјалних радњи на територији државе ЕЕП, орган јавне власти путем ИМИ система захтева од надлежног органа државе ЕЕП да предузме те радње.

Надзор над пружаоцима услуга са седиштем у Републици Србији на захтев државе ЕЕП

Члан 31.

Поред самосталног надзора и контроле из члана 30. овог закона, надзор и контрола пословања пружалаца услуга са седиштем у Републици Србији спроводи се на образложени захтев надлежног органа државе ЕЕП.

Орган јавне власти дужан је да путем ИМИ система, на образложени захтев надлежног органа државе ЕЕП, у најкраћем року достави податке о пружаоцу услуге са седиштем у Републици Србији, укључујући:

- 1) потврду да предметни пружалац услуге има седиште у Републици Србији,
- 2) потврду да предметни пружалац услуге, према сазнањима органа јавне власти, обавља своју делатност у складу са законом.

Орган јавне власти дужан је да у разумном року на образложени захтев надлежног органа државе ЕЕП спроведе инспекцијски или други облик надзора или контроле, односно да предузме друге мере у складу са законом према пружаоцу услуге са седиштем у Републици Србији, те да путем ИМИ система обавести надлежни орган државе ЕЕП о спроведеном надзору односно о предузетим мерама.

При извршавању обавезе из става 3. овог члана, орган јавне власти предузима мере у складу са законом, које по његовој процени најбоље одговарају разлозима због којих му се обратио надлежни орган државе ЕЕП.

Надзор над пружаоцима услуга са седиштем у држави ЕЕП

Члан 32.

Органи јавне власти Републике Србије врше надзор и контролу у складу са законом пословања пружалаца услуга са седиштем у држави ЕЕП, који пружају услуге на територији Републике Србије.

Поступање органа јавне власти из става 1. овог члана:

- 1) не сме да буде дискриминаторно по основу државе седишта пружаоца услуге;
- 2) мора да буде сразмерно разлозима због којих се спроведе надзор и контрола.

Органи јавне власти Републике Србије врше и надзор и контролу испуњености посебних услова за прекогранично пружање услуга на територији Републике Србије у складу с одредбама чл. 13, 14. и 15. овог закона.

Надзор над пружаоцима услуга са седиштем у држави ЕЕП на захтев државе седишта

Члан 33.

Поред самосталног надзора и контроле из члана 32. овог закона, надзор и контрола пословања пружалаца услуга са седиштем у држави ЕЕП, који пружају услуге на територији Републике Србије, спроводи се на образложени захтев надлежног органа државе седишта.

Орган јавне власти дужан је да у разумном року на образложени захтев надлежног органа државе ЕЕП спроведе инспекцијски или други облик надзора или контроле, односно да предузме друге мере у складу са законом према пружаоцу услуге са седиштем у тој држави, те да путем ИМИ система обавести надлежни орган државе ЕЕП о спроведеном надзору односно о предузетим мерама.

При извршавању обавезе из става 2. овог члана, орган јавне власти предузима мере у складу са законом, које по његовој процени најбоље одговарају разлозима због којих му се обратио надлежни орган државе ЕЕП.

Мере упозорења

Члан 34.

Када орган јавне власти утврди да одређене радње, околности или начин обављања услужне делатности пружаоца услуге који има седиште у Републици Србији а пружа услуге у држави ЕЕП, угрожавају или прете да угрозе здравље или безбедност људи или животну средину, дужан је да путем ИМИ система без одлагања о томе обавести све државе ЕЕП и Европску комисију.

Када орган јавне власти утврди да одређене радње, околности или начин обављања услужне делатности пружаоца услуге угрожавају или прете да угрозе здравље или безбедност људи или животну средину на територији Републике Србије или државе ЕЕП, дужан је да путем ИМИ система без одлагања о томе обавести државу седишта датог пружаоца услуге, све укључене државе ЕЕП, као и Европску комисију.

Размена података о пословном угледу пружалаца услуга

Члан 35.

На образложени захтев надлежног органа државе ЕЕП, орган јавне власти дужан је да путем ИМИ система у разумном року достави податке од непосредног значаја за оцену стручности и професионалне поузданости пружаоца услуге, те да обавести пружаоца услуге о извршеном достављању.

Када за то постоји законит и оправдан интерес, орган јавне власти путем ИМИ система подноси образложени захтев надлежном органу државе ЕЕП за достављање података од непосредног значаја за оцену стручности и професионалне поузданости пружаоца услуге.

Размена података од непосредног значаја за оцену стручности и професионалне поузданости пружалаца услуга обавља се у складу с прописима о заштити података о личности и заштити права окривљеног односно осуђеног лица. Орган јавне власти дужан је да добијене податке користи само у оне сврхе за које их је захтевао.

На образложени захтев надлежног органа државе ЕЕП, орган јавне власти путем ИМИ система доставља податке о одлуци која је донета односно санкцији која је изречена у дисциплинском, прекршајном или кривичном поступку, уз навођење прописа који су примењени, само ако је предметна одлука од непосредног значаја за оцену стручности и професионалне поузданости пружаоца услуге и ако је постала правноснажна и извршна. У осталим случајевима, на образложени захтев надлежног органа државе ЕЕП орган јавне власти доставља и податке о току поступка, изјављеним правним лековима и времену које је нормално потребно за доношење правноснажне и извршне одлуке.

VIII НАДЗОР

Надлежност за надзор

Члан 36.

Надзор над спровођењем овог закона и прописа донетих на основу овог закона врши министарство које обавља послове државне управе који се односе на функционисање тржишта и промет услуга.

Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона и прописа донетих на основу овог закона врши министарство које обавља послове државне управе који се односе на функционисање тржишта и промет услуга преко тржишних инспектора, као и

министарства која обављају послове државне управе који се односе на обављање одређених услужних делатности преко одговарајућих инспектора.

Органи јавне власти и пружаоци услуга дужни су да на захтев министарства из става 1. овог члана доставе све податке неопходне за обављање послова из делокруга рада министарства. Министарство користи добијене податке само у сврхе у које их је захтевало и у складу с прописима о заштити података о личности.

Овлашћења инспектора

Члан 37.

У вршењу инспекцијског надзора из члана 36. став 2. овог закона, инспектор проверава да ли је пружалац услуге:

1) пропустио да обавести корисника услуге о подацима из члана 22. овог закона на начин прописан у члану 21. став 3. овог закона;

2) пропустио да обавести корисника услуге на његов захтев о подацима из члана 23. овог закона;

3) пропустио да закључи уговор о осигурању од одговорности односно да пружи довољно обезбеђење за обавезу накнаде штете у складу с чланом 24. ст 1, 2. и 4. овог закона;

4) учествовао у пружању мешовите услуге у супротности са законом из члана 27. став 3. овог закона;

5) обављао услужну делатност на начин који дискриминише корисника услуга по основу седишта односно држављанства, пребивалишта или боравишта, противно одредбама члана 19. став 1. тачка 1) овог закона;

6) прописао дискриминаторну одредбу у општим условима пословања, противно одредби члана 19. став 4. овог закона;

7) обављао услужну делатност на територији Републике Србије без прописане сагласности из члана 8. став 2. овог закона;

8) пропустио да у року од седам дана обавести ЈЕКТ о оснивању зависног друштва у циљу обављања услужне делатности за коју је добио сагласност, противно одредби члана 10. став 3. овог закона;

9) пропустио да у року од седам дана обавести ЈЕКТ о томе да више не испуњава неки од услова за добијање сагласности, противно одредби члана 10. став 3. овог закона;

10) промовисао своје услуге или добар пословни углед противно прописима из члана 26. став 2. овог закона;

11) пропустио да поступи по решењу инспектора из члана 36. став 2. овог закона.

Ако утврди неправилност из става 1. тач. 3) – 9) овог члана, инспектор доноси решење којим налаже начин и рок за њено отклањање.

Ако утврди неправилност из става 1. тач. 10) овог члана, инспектор иницира покретање поступка пред професионалним или стуковним удружењем или организацијом, које је усвојило пропис из члана 26. став 2. овог закона.

Против решења инспектора допуштена је жалба министру у року од осам дана од дана пријема.

Ако утврди неправилност из става 1. тач. 1), 2) или 11), овог члана, инспектор издаје прекршајни налог у складу са законом којим се уређује издавање прекршајног налога.

IX КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Прекршајна одговорност

Члан 38.

Новчаном казном у износу од 300.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако:

1) не закључи уговор о осигурању од одговорности односно не пружи довољно обезбеђење за обавезу накнаде штете у складу с чланом 24. ст. 1, 2. и 4. овог закона;

2) учествује у пружању мешовите услуге у супротности с чланом 27. ст. 2. и 3. овог закона;

3) обавља услужну делатност на начин који дискриминише корисника услуга по основу седишта односно држављанства, пребивалишта или боравишта, противно одредбама члана 19. став 1. тачка 1) овог закона;

4) пропише дискриминаторну одредбу у општим условима пословања, противно одредби члана 19. став 4. овог закона;

5) обавља услужну делатност на територији Републике Србије без прописане сагласности из члана 8. став 2. овог закона;

6) пропусти да у року од седам дана обавести ЈЕКТ о оснивању зависног друштва у циљу обављања услужне делатности за коју је добио сагласност, противно одредби члана 10. став 3. овог закона;

7) пропусти да у року од седам дана обавести ЈЕКТ о томе да више не испуњава неки од услова за добијање сагласности, противно одредби члана 10. став 3. овог закона;

8) промовише своје услуге или добар пословни углед противно одредби члана 26. став 2. овог закона.

За радње из става 1. овог члана казниће се физичко лице или одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 50.000 до 150.000 динара.

За радње из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном у износу од 50.000 до 500.000 динара.

Новчане казне у фиксном износу

Члан 39.

Новчаном казном у износу од 100.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако:

1) не обавести корисника услуге о подацима из члана 22. овог закона на начин прописан у члану 21. став 3. овог закона;

2) не обавести корисника услуге на његов захтев о подацима из члана 23. овог закона;

3) не поступи по решењу инспектора из члана 37. став 2. овог закона.

За радње из става 1. овог члана казниће се физичко лице или одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 10.000 динара.

За радње из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном у износу од 50.000 динара.

Однос према другим законима

Члан 40.

Ако је за радњу из члана 38. или 39. овог закона за одређену услужну делатност другим законом посебно прописана прекршајна одговорност, примењују се одредбе другог закона.

Х ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Доношење прописа на основу овог закона

Члан 41.

У року од годину дана од ступања на снагу овог закона влада доноси посебан пропис из члана 6. став 6. овог закона.

У року од годину дана од ступања на снагу овог закона министар надлежан за послове државне управе који се односе на предметну услужну делатност доноси из члана 11. став 4. овог закона.

У року од годину дана од ступања на снагу овог закона влада доноси посебан пропис из члана 24. став 2. овог закона.

У року од годину дана од ступања на снагу овог закона влада доноси посебан пропис из члана 29. став 5. овог закона.

Прописи из члана 4. став 1. и члана 26. став 3. овог закона ускладиће се с овим законом до дана приступања Републике Србије Европској унији.

Пружаоци услуга дужни су да своје опште акте ускладе с овим законом до дана приступања Републике Србије Европској унији.

Развојне етапе ЈЕКТ-а

Члан 42.

У року од две године од ступања на снагу овог закона надлежно министарство из члана 6. став 2. овог закона дужно је да успостави ЈЕКТ.

До почетка примене овог закона надлежно министарство из члана 6. став 2. овог закона преко ЈЕКТ-а обавља послове бесплатног обавештавања свих заинтересованих лица о условима и поступцима за остваривање права на пословно настањивање односно за добијање сагласности за пружање услуга у Републици Србији.

Од почетка примене овог закона надлежно министарство из члана 6. став 2. овог закона преко ЈЕКТ-а обавља и друге послове предвиђене овим законом.

Ступање на снагу

Члан 43.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у Службеном гласнику Републике Србије, а примењује се од дана приступања Републике Србије Европској унији, осим одредаба чл 1, 2, 3, 4. и 6. које се примењују од ступања на снагу.